[239] ستايش خداى راست كه چون أو را نداكنم جواب دهد وهر عيب و نقصى را بر من بپوشاند، در حاليكه معصيت أو رامى كنم، ونعمت بزرگ برمن مى بخشد، ومن متقابلا شكرش نمى گذارم، پس چه بسيار موهبتهاى گرانبهائى كه بمن عطا كرده وچه امور هولناكى كه از من دفع نموده و شادمانيهاى شگفت انگيز كه بمن نمايانده، پس من هم أو را به ستايش ثنا گفته وبه پاكى ومنزه بودن از هر عيب ونقصي ياد كنم. ستايش مخصوص خداوندى است كه حجاب أو دريده نشود، درگاه [لطفش] بسته نشود، نيازمندش رد نگرد، وآرزومندش محروم نگردد، ستايش خداى راست كه بيم ناكان را ايمنى بخشد، وصالحان را نجات دهد ومستضعفان را بلند گرداند، وگردنكشان را خوار سازد، وپادشاهان را هلاك كرده وديگران را برجاى آنان نشاند. ستايش از آن خدائى است كه درهم كوبنده سركشان، هلاك كننده ستمگران، دريابنده گريزندگان، به كيفر رساننده ظالمان، فريادرس فريادخواهان، مرجع حاجت نيازمندان، معتمد مؤمنان است. ستايش مخصوص خداوندى است كه آسمان وساكنانش از ترس أو دربيم واضطرابند، وزمين واهلش برخود مى لرزند، ودريا وهر آنچه در اعماقش شناور است به جوش وخروش مى افتند، ستايش خداى راست كه ما را به اين [راه ايمان وولايت] هدايت كرد واگر خداى ما را هدايت نمى فرمود ما خود بدان ره نمى يافتيم. _____